

Марина Павленко

Павленко Марина —
українська поетеса,
письменниця, художниця,
науковець, педагог.

Освіта: [Уманський державний педагогічний інститут імені Павла Тичини](#). Кандидат педагогічних наук, доцент.

Робота: Викладає сучасну українську літературу на кафедрі української літератури та народознавства Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини.

Павленко Марина Степанівна народилася 30 березня 1973 року в селі Старичах Яворівського району Львівської області. У дворічному віці переїхала з батьками на Черкащину. Протягом 1991–1996 років здобула вищу педагогічну освіту в Уманському державному педагогічному інституті (нині – університеті) імені Павла Тичини.

З 1995 по 2000 роки працювала вчителькою початкових класів Уманської міської гімназії. З 2000 року – викладач кафедри української літератури й українознавства Уманського державного педуніверситету імені Павла Тичини.

Кандидат педагогічних наук, доцент, автор багатьох наукових публікацій, методичних рекомендацій

Поезія

«Бузкові зошити» (Київ: «Гранослов», 1997),

«Чар-папороть» (Львів: «Каменяр», 2002);

Проза

збірка оповідань «Як дожити до ста» (Київ: «Гранослов», 2004),
повість-казка «Домовичок із палітрою» (Київ: «Смолоскип», 2001),

цикл казок «Півтора бажання (Казки з Ялосоветиної скрині)»

(Київ: «Смолоскип», 2004),

повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських»

повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських»

(Вінниця: «Теза» повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття

роду Кулаківських» (Вінниця: «Теза», 2005 повість для підлітків

«Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських» (Вінниця: «Теза»,

2005, 2011);

повість для підлітків «Русалонька із 7-В та загублений у часі»

(Вінниця: «Теза» (Вінниця: «Теза», 2007);

повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти Русалоньки з

Білокрилівського лісу» повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти

Русалоньки з Білокрилівського лісу» (Вінниця: «Теза» повість для підлітків

«Русалонька із 7-В проти Русалоньки з Білокрилівського лісу» (Вінниця:

«Теза», 2008 повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти Русалоньки з

Білокрилівського лісу» (Вінниця: «Теза», 2008, 2011);

Марина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя

Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко / М. Павленко. — Київ : Грані-

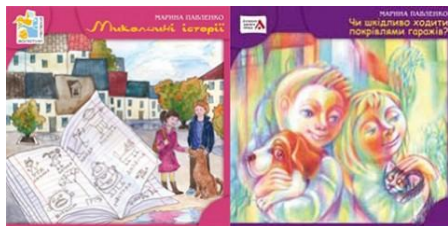
ТМарина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя
Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко / М. Павленко. — Київ : Грані-Т,
2009. — 120 с.: іл. — (Серія «Життя видатних дітей»).

повість для підлітків «Русалонька з 7-В в тенетах лабіринту»

(Вінниця: «Теза» (Вінниця: «Теза», 2011).

Одна з авторів всеукраїнських дитячих видань "Ангелятко" Одна з авторів

всеукраїнських дитячих видань "Ангелятко" та "Ангеляткова наука"

Марина Павленко

Марина Павленко

Марина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко

Читайте історію про Павла Тичину, поета-модерніста, державного та громадського діяча, академіка АН УРСР, чия складна доля є дуже характерною для першої половини ХХ століття; Надію Суровцову – письменницю, журналістку, перекладачку, громадського діяча, спадщина якої досі майже не видана; Василя Симоненка – поета, прозаїка, перекладача, журналіста, творчість якого глибоко пронизана народнопісними мотивами; Василя Стуса – поета, перекладача, публіциста, творчість якого викликає неабиякий інтерес у сучасних літературознавців; Ірину Жиленко – поета, прозаїка, перекладача, особливістю поетичного світобачення було надавання слави повсякденному життю.

Книга для допитливих мрійників

Марина Павленко «Півтора бажання»

Ця книжечка про бабусю Ялосовету, яка збирала казочки. Ох, і назбирала вона їх за своє життя! Серед них і недбала і необережна, неймовірна і забудькувата, вередлива, ще й ошадлива.

Жили вони у неї в скрині, та якось Казка-Мандрівниця не повернулась... Про пригоди Казки та її сестер розповість дотепна і повчальна книжечка Марини Павленко.

Марина Павленко

Марина Павленко «Домовичок з палітрою»

Домовичок
з палітрою

Ця домашньо-пригодницька повість для хлопчиків і дівчат, які вірять у дива.

Кожен дім має свого чарівного охоронця – домовичка. Він живе поряд з іншими мешканцями, хоч і рідко з'являється на очі людям. Але тільки найкмітливіші зможуть познайомитись із ним та потоваришувати.

Якщо ж ваше житло досі ніхто не оберігає, у вас є нагода це виправити, поселивши у себе книгу Марини Павленко.

Марина Павленко «Чи шкідливо ходити покрівлями гаражів?»

Такі звичайні-незвичайні діти, як Ромчик і Ганнуся Сойченки, є в кожній школі та майже в кожному класі.

Такі звичайні-незвичайні діти, як Ромчик і Ганнуся Сойченки, є в кожній школі та майже в кожному класі.

Так, їхні підручники й зошити в плямах, а руки чорні від шкаралущі молодих горіхів. Так, по дорозі до школи вони заглянуть під кожен камінчик, оглянуть кожен папірець і пообнімаються з кожним собакою чи котом, а дорогу додому скоротають по дахах гаражів. Так, їхній тато алкоголік, а мама працює одразу на кількох роботах, щоб сяк-так забезпечити сім'ю, і геть вибилася з сил... Але вони йдуть до своєї вершини. І ніщо – чуєте, ніщо! – не зупинить їх на цьому шляху.

Марина Павленко «Миколчині історії»

Невже й таке трапляється в житті? Ви й не уявляєте, як тісно переплелися життя хлопчика Миколки та пса Найди.

Це історія, сповнена пригод – порятунок від смерті, життя на Пустирищі, «реальні» шкільні історії, перше кохання, поневіряння і... лапа друга, хоча й волохата.

Знайомтесь – нова книга Марини Павленко, яка розповіла життєву і водночас неймовірну історію справжньої дружби, яка змінює світ на краще!

Марина Павленко «Домовичок повертається»

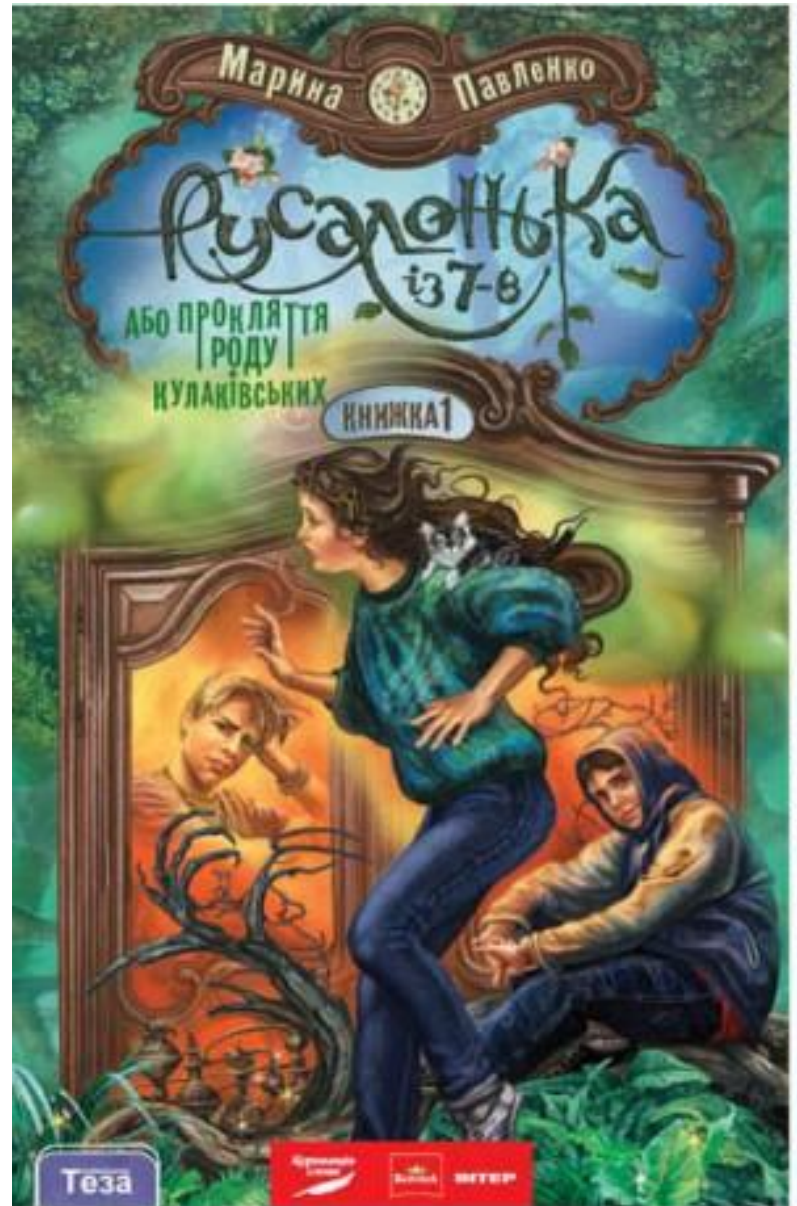
До Дарини повернувся друг із її дитинства – Домовичок. Але виявилось, що вона його не бачить і не чує, адже дівчинка виросла і стала зовсім дорослою.

Цікаво, а кумедний чоловічок подорослішав? Про це ми можемо дізнатися від Дарининих донечок Олечки і Оксанки, для яких він став веселим нянем. Разом з ним можна подорожувати до закартиння, знайомитися з чарівними істотами та пізнавати нові світи.

Пригодницька повість для сімейного читання.

Перша частина — **«Русалонька із 7-В або Прокляття роду Кулаківських»** — народилась із драматичної історії одного родоводу, переказаною мені, як запевняла сама оповідачка, останньою спадкоємицею цього роду — Євгенією Іванівною Дутьською. Щоправда, історію ту нині впізнати важко: в моїй уяві вона обросла купою нових подробиць, детективних ходів і абсолютно новою «мораллю». Та ще й переплелась — не тільки з такою ж, як у Кулаківських, проґавленою рідними дітьми долею України, — а й із цілком сучасною і цілком видуманою мною «підлітковою» сюжетною лінією. Лише характери здебільшого взяті з життя: Софійка, наприклад, багато в чому уособлює мою старшу доньку Олю, Ростик — молодшу, тоді теж, як і він, тримісячну, донечку Оксаночку і т.ін.

(Автор)

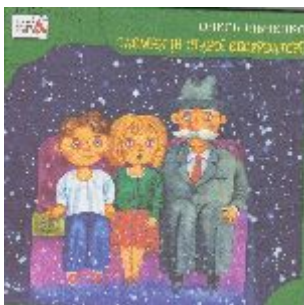
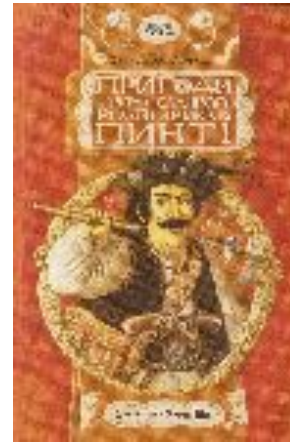
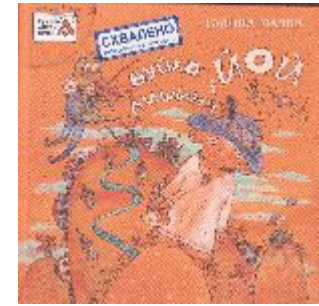
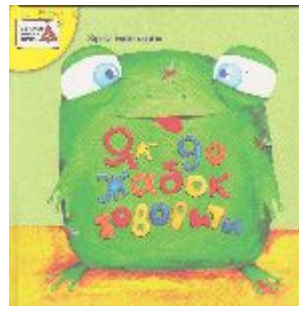
«Русалонька із 7-В проти Русалоньки з Білокрилівського лісу»

Цього разу в перипетії-колізії Софійчиного кохання й шаленого суперництва (до 7-В класу приходить дуже ідеальна і тим вельми підозріла новенька дівчинка) вплітається історія тутешньої (розкопки ведуться неподалік Умані в Леґедзиному) трипільської і притаманної тільки Уманщині білогородівської культур.

Четверта частина (готується до друку) проникає у все глибші таємниці не лише Софійчиної душі (знов закоханої, і, здається, знову — навіки), але й — у лабіринти сімейних родоводів. Пристрасті нагнітаються, відкриття та сюрпризи (часто несподівані навіть для мене) просто-таки сиплються на її гарненьку «пошуківську» голівку.

Почуто від автора:

«Література для мене – це життя. Писати почала, відколи себе пам'ятаю. Мабуть, разом із малюванням, яке теж дуже любила. У власній творчості прагну поєднати багато складників, досягнути максимальної динамічності та ємкості сюжету, легкості й образності мови, правдивості, життєвості відображення, свіжості образів тощо. Хто зна, можливо, колись це і вдасться? Чим є для мене дитяча література? «Не відокремлюю дитячої літератури від «дорослої». Дитиною зображала з ляльками велику маму, зараз – по-дитячому прагну якогось вигаданого загадкового і захищеного світу – де та лінія, котра визначає межу між дитинством і дорослістю в кожній людині? В моїй першій книжці поезій дуже багато «дитячого», але ніхто не називав «Бузкових зошитів» літературою для дітей. І навпаки, в «Домовичкові з палітрою» та казках «Півтора бажання» не лише немає «дитячого сюсюкання», а й дуже багато прагматизму, іронії та інших симптомів дорослого буття (не кажу вже про кохання без якого дитяча казка – не казка!). Та й зараз у моїй голові мирно вкладаються-уживаються цілком різношерстні сюжети дитячих і дорослих творів. Інша річ, що частіше – прозових, поезія справді неохоче прощає мені зраду. Хоча, якщо не те пішло, між власною поезією і прозою істотної різниці теж не вбачаю».

Читайте сучасну дитячу прозу!

- Новинки літератури для дітей сучасних українських письменників

